

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Olgou Stránskou v právní věci žalobkyně: **N. H.**, nar. x, státní příslušnost Ukrajina, t. č. pobytem v ZZC Bělá-Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem, zástupce žalobkyně: Mgr. David Netušil, advokát se sídlem Politických vězňů 911/8,110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR (Odbor azylové a migrační politiky)**, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2017, č. j. OAM-168/LE-BE02-BE04-2016, o udělení mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu, ve které namítala, že žalovaný pochybil, pokud svým rozhodnutím neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Soud dospěl, z důvodů uvedených níže, k závěru, že její námitky nejsou důvodné.

I

A

Dne 24. 11. 2016 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen ČR). Dne 28. 11. 2016 poskytla údaje k této žádosti, v nichž uvedla, že se narodila ve městě T. v Ternopilské oblasti na Ukrajině, v bývalém Sovětském svazu. Je

ukrajinské národnosti a státní příslušnosti. Je věřící, vyznává křesťanství. Byla členkou organizace PORA asi dva roky, až do roku 2005, kdy odcestovala z vlasti. Je svobodná. Jako své poslední místo pobytu ve vlasti uvedla ulici Š. x, ve městě T. v Ternopilské oblasti. Do ČR přicestovala mikrobusem přes Polskou republiku (dále jen Polsko) na platný cestovní doklad a turistické vízum platné na tři týdny dne 27. 6. 2005. V minulosti obdržela v roce 2004 polské vízum platné ode dne 15. 12. 2004 do dne 15. 3. 2005, ale do Polska nikdy neodcestovala. Nikdy v minulosti nežádala o mezinárodní ochranu. Svůj zdravotní stav zhodnotila jako dobrý. O mezinárodní ochranu v ČR požádala z politických důvodů, jelikož byla v letech 2004 až 2005 členkou strany PORA, což byl jeden z důvodů, proč opustila svou vlast. Domnívá se, že by jí v případě návratu na Ukrajinu hrozilo nebezpečí. Jako další důvod uvedla, že na Ukrajině dlouho nebyla, nikoho tam nemá a v ČR má práci a přítele, se kterým chce založit rodinu.

V průběhu pohovoru žalobkyně vypověděla, že z vlasti odešla, protože byla spojena s politickou organizací PORA, a kdyby tam zůstala, tak by jí hrozilo nebezpečí. Byla přesvědčená, že se dostala do policejní databáze a byla sledovaná. Netuší, jestli její aktivity v hnutí PORA budou mít vliv na její bezpečnost po návratu na Ukrajinu, jelikož se tam od odchodu z vlasti nevrátila. Domnívá se, že jí tam tehdy hrozilo zatčení nebo šikana, a přátelé jí doporučili, aby se na Ukrajinu nevracela. Byla řadovou členkou hnutí a podílela se na přípravě mítinků, demonstrací a jiných akcí. Je přesvědčena, že ji policie sledovala, protože bydlela na malém městě, kde se všichni znají. Členové hnutí PORA byli pronásledováni, neboť se podíleli na „Oranžové revoluci“ a také proto, že toto hnutí založil boxer K. Tato organizace stála na straně vítězů, ale po nástupu Janukovyče k moci začalo pronásledování odpůrců, mezi nimiž byli i členové organizace PORA. Žalobkyni a další účastníky během demonstrací rozháněla policie, ale jinak ze strany režimu postižena nebyla. Kvůli výše popsané situaci a jejímu odchodu z vlasti musela ukončit studium na vysoké škole. Když se rozhodla odjet, myslela si, že je to správné rozhodnutí. Potíže měli každý den, během akcí je rozháněla policie. Neví, zda její tehdejší problémy budou mít vliv na situaci po jejím návratu na Ukrajinu, protože je to již několik let, ale je pravděpodobné, že by byla pod nějakou záminkou sledována. Uvedla, že není jediná, kdo v té době odešel a ještě se nevrátil. Ačkoliv už tam Janukovyč není, jeho lidé tam zůstali. Svou situaci by nemohla vyřešit ani přestěhováním se v rámci Ukrajiny, protože by se musela přihlásit a problémy by dál pokračovaly. Na Ukrajině měla naposledy trvalý pobyt ve městě T., v Ternopilské oblasti, v bytě, který její matka po jejím odjezdu prodala. Nepožádala o mezinárodní ochranu dříve, protože potřebovala vydělat nějaké peníze a nechtěla odjet. Na Ukrajině žije její babička a sestra, která má svoji rodinu, a žije ve městě T. V případě návratu na Ukrajinu hrozí problémy se sháněním práce, dlouho tam nebyla a měla by tam strach odjet.

B

Dne 14. 2. 2017 rozhodl žalovaný podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu o neudělení mezinárodní ochrany žalobkyni. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný mimo jiné uvedl, že byla řadovou členkou, která organizovala demonstrace a setkání, jediné problémy se státními orgány měla v situaci, když policie opakovaně rozháněla demonstrace, kterých se účastnila. Nikdy však nebyla v této souvislosti z ničeho oficiálně obviněna a nikdy proti ní nebylo vedeno žádné vyšetřování. Neuvedla ani jakékoliv jiné azylově relevantní důvody, kterými by byla postižena ze strany policie nebo státních orgánů kvůli své politické činnosti. Žalovaný dále uvedl, že zmíněné problémy se vztahovaly

k protestům v roce 2004, proti bývalému prezidentu Ukrajiny Viktoru Janukovyčovi, jehož proruský orientovaný režim byl nahrazen po protestech, které vypukly v Kyjevě v listopadu v roce 2013, proevropsky orientovanou vládou prezidenta Porošenka. V současné době tak žalobkyní popisované obavy zcela ztratily relevanci.

K otázce humanitárního azylu uvedl, že žalobkyně je dospělou, plně právně způsobilou osobou, schopnou si zabezpečit svoje životní potřeby prací. Rovněž její zdravotní stav je v pořádku. Žalobkyně rovněž neuvedla žádné okolnosti, které by svědčily o tom, že její osobní rodinná situace je nějakým způsobem výjimečná s ohledem na existenci okolností odůvodňujících udělení humanitárního azylu.

Rovněž uvedl, že bezpečnostní situace na západě Ukrajiny, odkud žalobkyně pochází, je stabilní a není tak důvod pro udělení doplňkové ochrany.

II

A

Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, v níž předně uvedla, že v řízení o udělení azylu byl porušen § 2, § 3, a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), § 12, § 14 a § 14a a článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 („kvalifikační směrnice“).

Dále uvedla, že nesouhlasí s tím, jak žalovaný posoudil jí uváděné riziko, které jí na Ukrajině hrozí v souvislosti s její předchozí politickou činností v rámci studentského hnutí PORA. V napadeném rozhodnutí se totiž žalovaný toliko omezil na závěry, že sama žalobkyně není schopna uvést, zda by jí i nyní za současného stavu na Ukrajině hrozilo nějaké nebezpečí. Jak by však mohla žalobkyně takovými informacemi disponovat, žalovaný neuvádí. Přitom právě v takovém případě je namístě, aby žalovaný na základě informací uvedených žadatelem o mezinárodní ochranu provedl vlastní šetření směřující ke zjištění situace na místě a z nich dovedl závěry. Jestliže tedy žalobkyně v rámci správního řízení uváděla, že v době, kdy Ukrajinu opouštěla, byla vystavena hrozbě nelidského zacházení ze strany ukrajinských orgánů pro svou politickou činnost, nelze jí přičítat k tíži, že nyní – po uplynutí několika let – již není schopna prokázat konkrétní nebezpečí, jakému by na Ukrajině mohla být vystavena.

Rovněž uvedla, že žalovaný pochybil, pokud její vztah s přítelem nevyhodnotil jako důvod pro udělení humanitárního azylu nebo jako důvod pro udělení doplňkové ochrany kvůli nepřiměřenému zásahu do jejího soukromého a rodinného života. Proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

B

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že tvrzení žalobkyně o jejím politickém přesvědčení a účasti na demonstracích v „Oranžové revoluci“ proti bývalému prezidentu Ukrajiny Viktoru Janukovyčovi nezpochybňuje. Žalobkyně však neuvedla jakékoliv potíže, které by jí po návratu do vlasti hrozily ze strany státních orgánů v souvislosti s touto činností,

a žalovaný žádné potenciální problémy neshledal. O azylově relevantních důvodech pronásledování nesvědčí ani výpověď žalobkyně, že ve své vlasti nikdy nebyla policií zadržena, vyšetřována ani oficiálně obviněna státními orgány v souvislosti s její angažovaností ve prospěch „Oranžové revoluce“ na Ukrajině v roce 2004 ani v souvislosti s členstvím ve studentské organizaci PORA. Prorusky režim bývalého prezidenta Ukrajiny Viktora Janukovyče, byl nahrazen po protestech, v listopadu roku 2013 proevropsky orientovanou současnou vládou prezidenta Petro Porošenka, která proklamuje vládu demokracie a práva. Proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

III

A

Soud posoudil žalobu se souhlasem účastníků bez nařízení jednání (§ 51 s. ř. s.) v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí soudu (§ 75 odst. 2 s. ř. s. a článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany).

Článek 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU, který vyžaduje, aby soudy prvního stupně přezkoumávající rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany posuzovaly projednávaný případ dle právního a skutkového stavu ke dni rozhodnutí soudu, nebyl do českého právního řádu promítnut, ačkoliv transpoziční lhůta již uplynula. Jelikož je požadavek čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU dostatečně určitý, je nutno mu přiznat vertikální přímý účinek a v projednávané věci jej aplikovat i při absenci odpovídající vnitrostátní právní úpravy (srovnej rozsudky Evropského soudního dvora C-26/62 *Van Gend en Loos v. Nederlandse Aministratie der Belastingen*, C-9/70 *Franz Grad v. Finanzamt Traunstein* nebo C-41/74 *Van Duyn v. Home Office*).

B

Žalobkyně předně uvedla, že v řízení o udělení azylu byl porušen § 2, § 3, a § 68 správního řádu, § 12, § 14 a § 14a a zákona o azylu a čl. 3 kvalifikační směrnice. Tyto námitky však nejsou žalobním bodem ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Dle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly

zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 58).

Těmto požadavkům ovšem výše uvedená tvrzení žalobkyně nedostála, neboť jde pouze o citaci ustanovení právních předpisů, která měla být porušena, aniž by žalobkyně uvedla konkrétní skutečnosti či právní argumentaci, o něž své tvrzení o nezákonnosti rozhodnutí opírá. Totéž platí i o části III.-A. žaloby, která představuje toliko obecný výklad o rozhodování správních orgánů v azylových věcech bez vazby na konkrétní případ žalobkyně.

C

Žalobkyně dále namítla, že jí na Ukrajině hrozí vážná újma v souvislosti s její předchozí politickou činností v rámci studentského hnutí PORA. Tato námitka není důvodná. Soud zcela souhlasí s názorem žalovaného, že i kdyby žalobkyni hrozila újma v době jejího odchodu z Ukrajiny, není tato hrozba již aktuální. Z výpovědi žalobkyně je zřejmé, že se účastnila činnosti uskupení, které mělo prozápadní charakter a protestovalo proti bývalému prezidentu Janukovyčovi. Toto zaměření hnutí PORA není v současnosti na Ukrajině důvodem k pronásledování, ostatně obdobné cíle má i stávající ukrajinská vláda. Žalovaný tedy postupoval správně, pokud činnost žalobkyně pro hnutí PORA neshledal jako důvod pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

D

Žalobkyně rovněž namítla nedostatečné zohlednění jejího vztahu s přítelem. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Úvodem soud zdůrazňuje, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel, z obsahu jeho žádosti se pak v následujících fázích vychází. Žadatele stihá břemeno tvrzení, důkazní břemeno je následně rozloženo mezi něj a správní orgán. Správní orgán je povinen k tvrzením uvedeným v řízení o mezinárodní ochraně zajistit maximální možné množství důkazů a obstatat dostatečně přesné, aktuální a důvěryhodné informace o zemi původu žadatele (srov. např. usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014 - 48). Z konstantní judikatury vyplývá, že správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí z žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 – 41).

Žalobkyně měla v průběhu správního řízení možnost uvést vše, co považuje za relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany. Byl s ní veden pohovor a byla poučena o povinnosti uvést pravdivě a úplně všechny skutečnosti nezbytné pro úplné zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je v nyní pojednávané věci z hlediska všech žalobkyní tvrzených skutečností podrobně odůvodněno. To, že má přítele, uvedla žalobkyně pouze na okraj při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V průběhu pohovoru se již o něm nezmínila. Neuvedla ani jeho státní příslušnost, ani délku či jiné okolnosti vzájemného vztahu, které by mohly svědčit pro to, že by jejich vztah měl být důvodem pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany (kterým dle ustálené judikatury může být pouze ve zcela výjimečných případech). Z toho důvodu neunesla své břemeno tvrzení a žalovaný nijak nepochybil, pokud se otázkou vztahu žalobkyně s jejím přítelem nezabýval.

IV

Žalobkyně se svými námitkami neuspěla. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2017

Olga Stránská, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová